

Téma diplomové práce, které jsem si zvolila, zní pracovní doba, její délka a rozvržení. Tato důležitá problematika stojí poněkud na okraji autorských zájmů. Snad je to pro její menší atraktivnost, nebo proto že se může jevit, že nejde o závažnou právní problematiku. Ať je proto důvod jakýkoliv, problematika pracovní doby je a bude stále tématem aktuálním, o čemž svědčí mimo jiné i probíhající diskuse, návrhy na půdě Evropského parlamentu. Pracovní doba, její délka a rozvržení ovlivňuje pracovní život každého zaměstnance a proto v žebříčku hodnot bude bezpochyby na jednom z předních míst. Je to pochopitelné, zaměstnanec tráví v zaměstnání nejméně třetinu dne, ve většině případů dokonce i více.

Důvodem proč jsem zvolila právě toto téma je tedy snaha o její komplexní zpracování. Svoji diplomovou práci jsem rozdělila do čtyřech kapitol, přičemž jako stěžejní své práce považuji kapitolu č. 2, podkapitolu nazvanou: „Stávající právní úprava pracovní doby, její délka a rozvržení v České republice“, a to především z toho důvodu, že v době zpracování této problematiky, jsem vycházela z platné právní úpravy, která byla představována zákonem č. 65/1965, zákoník práce.

V úvodu své práce jsem se zaměřila na historický vývoj právní úpravy pracovní doby u nás. Historický exkurz počíná v mé práci v okamžiku vzniku Československé republiky, i když si samozřejmě uvědomuji, že zákon o osmihodinové době pracovní nebyl prvním právním předpisem na území naší republiky, který se úpravou pracovní doby zabýval. Pozoruhodným počinem byl bezesporu *Ius regale montanorum*, horní zákoník Václava II z období let 1300 – 1305. Jedná se o nejstarší zákon pracovní, sociální a báňsko-správní a současně i bezpečnostní předpis pro hlubinné doly. Co se týče úpravy délky pracovní doby, ve 14. století byla její délka 6 hodinová. Zákoník platil pro všechny doly v království Českém s menšími úpravami v podstatě až do roku 1854, kdy byl vydán nový Všeobecný horní zákon (zákon č. 146/1854 ř.z.). Ustanovení o pracovní době obsahoval i říšský zákon č. 227/1859 ř.z., živnostenský řád.

Nejdůležitější část mé práce je tedy směřována do kapitoly druhé, a to především do té její části, která se věnuje zákonu č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších právních předpisů. Tato část mé práce sleduje ze systematického hlediska členění, které nám dává sám zákoník práce. Jednotlivé podkapitoly této části akcentují právní úpravu Evropských společenství. Tím bych chtěla zdůraznit, že celá moje práce se s právem evropských společenství prolíná, což je samozřejmě důsledek toho, že Česká republika se stala k 1.5.2004 členem Evropské unie.

Vzhledem k tomu, že 1.1.2007 vstoupí v účinnost nový zákoník práce, zákon č. 262/2006 Sb., věnuji se mu v podkapitole nazvané „Právní úprava pracovní doby v novém zákoníku práce (zákon č. 262/2006 Sb.)“. Především ovšem, že v době jeho zpracování jsem neměla k dispozici žádné dostupné materiály, a že jediným zdrojem informací byl pro mne sám nový zákoník práce a důvodová zpráva k němu.

V kapitole třetí se zmiňuji o mezinárodních dokumentech týkajících se pracovní doby, jimiž je Česká republika jako člen Mezinárodní organizace práce, vázána, a dále o jejich vztahu k našemu právnímu řádu. O totéž se snažím v poslední kapitole věnované současné právní úpravě evropské pracovní doby, která má svůj právní základ ve směrnici Evropského parlamentu a Rady č. 003/88/EC. Není mým cílem v této kapitole se jednotlivými směrnicemi dopodrobna zabývat. Činila jsem tak, domnívám se, že dostatečně, v předchozích kapitolách, kde jsem se platnou právní úpravu zabývala také v evropském kontextu.